

FSE - Finnish Special Education in Africa ry jäsenkirje 2/2013

Arvoisa jäsenemme!

Toimintavuosi on loppumetreillään. Jännittyneinä odotamme Ulkoministeriöstä postia: saammeko rahoituksen projektillemme vaiko emme. Rahoitushakemuksen teimme yhteistyössä Suomen Erityiskasvatuksen Liiton kanssa. Suuri kiitos Sel:n puheenjohtajalle Päivi Juntille ja yhdistyksen hallitukselle myönteisestä suhtautumisesta ja aktiivisuudesta projektissamme. Postia odotellessamme voimmekin tehdä silmäyksen kuluneeseen vuoteen.

Tammikuussa pakkasin henkilökohtaisten tavaroitteni lisäksi neljä meille lahjoitettua kannettavaa tietokonetta mukaani ja lensin Arushaan. Yhdistyksemme pj Seppo Rantanen oli muutama viikko aikaisemmin vienyt mukanaan kaksi kannettavaa konetta. Samassa kuormassa vein lahjoitettuja muistitikkuja.

Jätin kampeet Arushaan ja lähdin Iringan kautta Mufindiin ja sieltä Johannan kanssa Njombeen tutustumaan sikäläiseen kuurojen opetukseen. Njombesta palasimme Arushaan, missä käynnistimme tietoteknisen koulutuksen Meru Primary Schoolissa.

Davis, Johanna, Christopher ja Eva kouluttamassa opettajia

Alku oli hidasta etenemistä – olimmekin tekemisissä toimintaympäristön kanssa, joka oli koulun opettajille ja oppilaille melkoisen tuntematon. Tokihan koulussa oli jo aikaisemmin muutamia sinne tuotuja pöytäkoneita, mutta niiden toiminta oli kovin niukkaa – kuin myös käyttöaste. Vanhentuneet käyttöjärjestelmät olivat myös jonkinlainen jarru koneiden käytössä. Uudet koneet, joihin Eva oli asentanut Linux-käyttöjärjestelmän, toimivat vallan mainiosti. Saatoimme Ubuntu-toimintaympäristössä aloittaa näppäimistöön tutustumisen ja perustoimintojen opiskelun.

Monenlaiset pienet ja välillä hieman suuremmatkin vaikeudet hidastivat toimintaamme. Suurimpana esteenä olivat jatkuvat sähkökatkot, joiden kesto saattoi olla useita päiviä; jopa viikkoja. Em. hidasteet liittyivät sikäläiseen toimintaympäristöön ja niiden kanssa olemmekin sittemmin oppineet paremmin tulemaan toimeen.

Maaliskuussa Eva liittyi tiimiimme mukaan (mukanaan 5 lisäkonetta) ja opettajien koulutus sai melko tavalla lisäpuhtia. Opettajien koulutuksessa törmäsimme samoihin asetelmiin, mitkä olivat meille tuttuja suomalaisesta opettajain koulutuksesta. Asenneilmaston muokkaaminen, motivointi ym. starttitoimet olivat arkipäiväämme. Kanssamme työskentelivät sikäläiset it-osaajat Davis ja Christopher (kuuro, entinen koulun oppilas).

Oppilaat olivat alusta asti innolla mukana oppimassa uutta

Koulutusrupeamamme Arushassa jäi Johannan harteille palattuumme (Eva ja Antti) kotimaahan huhtikuun loppupuolella. Johanna hoiti osuutensa upeasti ja jätti projektin paikallisten voimien hallintaan toukokuun lopussa. Toukokuussa Eva teki valtaisan rupeaman laatiessaan hakemusasiakirjat projektin rahoitukseksi Ulkoministeriöön. Sel:n pj Päivi Juntti oli hienosti mukana ja antoi meille kaiken tarvittavan avun asian hyvään lopputulokseen päästäksemme. Hakemusasiakirjat saatiin toukokuun lopussa jätettyä asianmukaisesti.

Kesän aikana keskityimme kotimaan asioihin lukuun ottamatta kesäkuun alun juhlaa, jonka yhteydessä keräsimme varoja yhdistyksemme toiminnan tukemiseksi. Toki olimme jatkuvasti yhteydessä Arushaan. Saamamme raportit sieltä kertoivat, että läsnäolomme olisi varsin toivottavaa. Kouluttautuminen omin voimin tuntui olevan jossain määrin hankalaa Merun koulun henkilökunnalle. Osasyynä voidaan katsoa olleen myös paikallisten työntekijöittemme kokemattomuus koulutusprosessin ohjaamisessa.

Johanna siirtyi syksyn alussa toisen projektin ääreen Iringaan ja matkalla sinne pysähtyi viikoksi Arushaan raportoidakseen meille. Ansiokkaan – joskin ei pelkästään positiivisen tiedonantonsa pohjalta valmistauduin lähtemään lisäkoneiden kera paikan päälle lokakuun alussa. Lokakuun arviointijakson aikana kävi ilmi, että jouduimme päättämään henkilövaihdoksesta Arushassa. Vapautin Davisin tehtävästään lokakuun lopussa ja rekrytoimme Suomessakin opiskelleen John Hizza Juttan mukaan joukkoomme. Hän on toiminut it-alan konsulttina ja opettaa musiikkia Tumainin yliopistossa Makumirassa. Johnin mukana saimme projektiin merkittävän määrän osaamista: erinomaisen englannin ja kiswahilin hallinnan, monipuolisen it-osaamisen, kouluttajakokemusta, tansanialaisen ja suomalaisen toimintakulttuurin tuntemusta ja kaikkein merkittävimpänä tekijänä vahvan sitoutumisen projektin eteenpäin viemiseen. Samalla voin todeta, että Christopher on osoittautunut erinomaisen motivoituneeksi ja osaavaksi tekijäksi.

Lopetellessani työrupeamaani Arushassa saimme projektiin mukaan vapaaehtoistyöntekijäksi Pirjo Tornbergin. Pirjoon tutustuimme kesän aikana ja hän ilmaisi halunsa tulla joksikin aikaa mukaan työhömmä. Pätevä ja kokenut espoolainen erityisopettaja laaja-alaisen erityisopettajan osaamisella oli melkoinen onnenpotku koko projektille. Pirjo tuli marraskuun alussa Arushaan. Yritin evästä hänet

John ja Pirjo

mahdollisimman hyvin tulevaa toimikautta ajatellen. Hyvin saimme viestikapulan vaihdettua. Pirjo ehti tutustua projektiin yhä vahvemmin sitoutuvaan Arushan kaupungin erityisopetuksen koordinaattoriin Eunice Tondiin ja koko projektin isään, koulun rehtoriin Musa Luambanoon. Myös oppilaat ja kuurojen yksikön opettajat tulivat Pirjolle tutuiksi ennen lähtöäni marraskuun alkupuolella takaisin Suomeen.

Joulukuun 6. päivänä koulu siirtyi vuosilomalle ja jatkaa toimintaansa 6. tammikuuta. Pirjolla on sopiva tauko, jonka aikana hän saa toivon mukaan tutustua rauhassa Tansaniaan laajemmin. Tiedotteensa mukaan matka onkin jo alkanut ja jatkunee hyvän tovin. Hienoa niin. Pirjon kokemuksista Tansaniassa voit lukea blogissaan: <http://pirjontansanianmatka.blogspot.fi/>

Kuluneen vuoden merkittävimpiä positiivisia käännteitä ovat olleet Arushan kaupungin erityisopetuksen koordinaattorin Eunice Tondin vahva osallistuminen projektiin ja viraston esimiestensä positiivinen suhtautuminen asiaan. Myös muiden peruskoulujen ja Secondary Schoolin henkilöstön ja hallinnon halu yhteistoimintaan kanssamme on tullut agendallemme. Yhteistyöhalukkuutta on enemmän, kuin meillä on resursseja tällä hetkellä. Näen sen hyvänä asiana, onhan silloin mahdollisuus resurssien lisääntyessä edetä kohti kokonaisvaltaisempaa koulutusryhtymää. Kuurot tarvitsevat perusopetuksen jälkeistä koulutusta, jossa heidän kommunikaatio-ongelmansa ei saa muodostua opintojen esteeksi.

Työmme Arushassa ei olisi mahdollista ilman taustavoimia. Siksi haluan omasta puolestani kiittää kaikkia yhdistyksen jäseniä tuestanne. Erityisen kiitoksen haluan osoittaa Nöykkiön Nicelaulajille, jotka ovat konser-toimalla ystäviensä kanssa ja monella muullakin tavalla keränneet tukirahoja ja vieneet sanomaamme eteenpäin.

Espoossa 15.12.2013
Antti Komulainen

*Rauhaisaa Joulun aikaa kaikille jäsenillemme
toivottaa koko FSE ry:n hallitus*

